

[Madsen-Mygdal.]

denne Ekspropriationsret til Underpris fra Naboen, er at tvinge disse Brug ud af den Anvendelse, som er naturlig for dem, og som var Meningen med dem, da de blev oprettet.

Naar jeg nu har nævnt Ordet Spekulation i Forbindelse med de indeklemte Husmandsbrug, vil jeg spørge: er de Herrer nu sikre paa, at der ikke ogsaa opstaar Spekulation langs Markskellene, naar disse Lovforslag vedtages, en Spekulation i at anlægge smaa Huse med en halv eller en hel Tønde Land paa en saadan Maade, at de kan faa Ekspropriationsret til Naboens Jord og derved opnaa den Fordel, som Jord-erhvervelse til den foreslaaede Pris altid vil være? Ja, det ærede Medlem Hr. Andreassen (Forsinge) udtalte om dette, at saadan havde han ikke forstaaet Lovforslagene, men at han i øvrigt var villig til at forhandle om dette Spørgsmaal, hvad jeg naturligvis i høj Grad anerkender. Det forekommer mig efterhaanden, at de Herrer har forstaaet grumme lidt af, hvad det egentlig er, de er i Færd med at foreslaa her. (*Afbrydelse*). Ja, naar de Herrer ikke har tænkt sig saa meget, da de foreslog det, er det egentlig ganske besynderligt, for jeg synes ikke, man behøver at se længe paa Forslagene, før man kan se den Spekulationsmulighed og i høj Grad uretmæssige Spekulationsmulighed, der ligger i disse Lovforslag.

Jeg har før omtalt, at den Grænse, der er sat ved de 40—50 ha, kan ikke holde, og de Herrer har selv indrømmet det, selv om de er noget bange for denne Indrømmelse. Men der kan ogsaa være Grund til at pege paa, at Grænsen ogsaa i en anden Henseende er i høj Grad tvivlsom. Der er et Spørgsmaal, der melder sig, naar man læser disse Forslag, og det er dette: Hvor tidt kan denne Ekspropriationsbestemmelse bruges overfor den samme Ejendom, eller maa den kun bruges een Gang? Den Ejendom, der har over 100 ha, kan uden smaalige Bekymringer med Hensyn til et eller andet Misforhold, uden videre nedbringes til 100 ha, men naar det saa er sket, hvad saa? Saa er der dog stadig en Ejendom paa over 40 ha, og kan der saa tages fat paa den en Gang til? Naar den er nedbragt til 60 ha, kan der saa tages fat en Gang til? Efter Lovforslaget kan det ogsaa tænkes, at man tager fat paa en Ejendom, der har mistet 10 pCt. ved Ekspropriationen, men alligevel stadig har over de 40 ha. Ja, de Herrer smiler, jeg ved ikke, hvorfor de smiler (*Indenrigsministeren* [Dahlggaard]: Det er saa latterligt!) Den højtærede Indenrigsminister siger, at det er saa latterligt —

ja, det synes jeg nu ikke, der staar intet som helst derom i disse Lovforslag, der staar ikke nogen som helst Tidsbegrænsning, intet om, hvorvidt Ekspropriationen skal finde Sted indenfor den og den Tid, der staar ikke, om Ekspropriationen kun maa finde Sted een Gang, eller om den maaske kan foregaa 2 eller 3 Gange, og naar en Ejendom stadigvæk har en Størrelse, der ligger over 40 ha, er der jo intet som helst, der kunde forhindre det. Det er Forholdet; saa overfladisk er dette Ekspropriations-spørgsmaal behandlet i dette Lovforslag, saa lidet gennemtænkt er hele Spørgsmaalet, at der ikke findes saa meget som en Antydning til Løsning af de Spørgsmaal, som de Herrer finder saa latterlige. Jeg tror nu ikke, det er for meget at sige, at rent lovteknisk er dette Lovforslag om Ekspropriation det mest skødesløse Forslag, der nogen Sinde er forelagt den danske Rigsdag, i hvert Tilfælde i den Tid, i hvilken jeg har haft den Ære at være Medlem af Rigsdagen.

Eller skulde maaske Grunden til denne lette Affattelse være den, at man ikke tør angive noget som helst med Bestemthed? Ja, det er muligt, thi det er jo det karakteristiske ved hele denne Sag, at alle Begrænsninger i Virkeligheden vil vise sig at være ganske blottede for Mening og umulige at begrunde, saa snart *Princippet* først er anerkendt. Thi det Princip, der er Tale om, er Retsløshedens og Vilkaarlighedens! Er man ført kommet ind paa det Princip, lader intet sig begrænse, thi saa er der ingen Grænse.

Der er to Ting i disse Lovforslag, der Gang paa Gang skal fremhæves, for de viser det store Spring bort fra, hvad vi har kendt tidligere. Der er en grov Tilsidesættelse og Krænkelse af Ejendomsretten, og der er en aaben og klar Tilkendegivelse af, at man ønsker al dansk Jord socialiseret, det vil sige ved Magt, ved uretfærdig Anvendelse af Magtmidler, bragt over i Statens og Kommunernes Besiddelse.

Da jeg forrige Gang havde Ordet, tilod jeg mig ved Slutningen af min Tale at stille den højtærede Landbrugsminister nogle Spørgsmaal, men den højtærede Minister, som nu har haft Ordet, har helt undgaaet at svare paa disse Spørgsmaal. Ministeren fremsatte nogle mærkelige Udtalelser om, at saadan som jeg havde spurgt, havde jeg ikke Lov til at spørge, jeg skulde huske paa det betydelige Flertal, Regeringen havde her i Folketinget. Det forekommer mig nu at være en noget ejendommelig Udtalelse. En parlamentarisk Regering vil